

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ที่ ๑๑๔/๒๕๖๘

วันจันทร์ที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เรื่อง การเลือกสมาชิกวุฒิสภาระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี

ตามที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง กำหนดวันเลือกและวันรับสมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภา กำหนดวันเลือกระดับอำเภอ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ วันเลือกระดับจังหวัด วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ และวันเลือกระดับประเทศ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ก่อนประกาศผลการเลือก คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องว่า นายวุฒิชัย ทองเถาว์ ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่ ๑๒ หมายเลข ๘ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และนางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่ ๑๒ หมายเลข ๗ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้มีการกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) กล่าวคือ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ จัด ทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจูงใจให้ผู้สมัคร หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนหรือไม่ลงคะแนนให้แก่ผู้ใด

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการไต่สวน ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ได้ความว่า ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่ ๑๒ ยื่นคำร้องและให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ นาฬิกา ขณะที่ตนอยู่ที่บ้านของญาติที่อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งตนรู้จักหลังจากที่สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้โทรศัพท์ติดต่อตนโดยพูดชักชวนให้ตนลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ด้วยถ้อยคำว่า “ป่าเลือกผม ป่าเลือกผม แล้วก็ที่เราขึ้นมาใกล้ให้ประมาณนี้ละครับ” “เรากะให้ค่ารถป่าห้าหมื่น ค่ารถป่าห้าหมื่น” “ก็ป่าเลือกผม ป่าเลือกผมคือเก่า” และ “ดร. ครับ ให้ค่ารถเมื่อบ้านครับ” ซึ่งเป็นการเสนอให้เงินแก่ตนจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าเดินทางเนื่องจากตนเดินทางมาจากจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อจูงใจให้ตนลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ อ้างว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินของผู้ถูกร้องที่ ๒ ปรากฏตามคลิปเสียงการสนทนาระหว่างตนกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ตนยื่นเป็นพยานหลักฐานประกอบคำร้อง ต่อมาเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกาของวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อตนโดยกล่าวถ้อยคำว่า “ปามาหาผมเดี๋ยวนี้ ป่าจะเอาเงินทั้งสองฝ่ายหรือ” ซึ่งตนมิได้สนทนาและกตเวทียา ตบเท้าใจว่าการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ต่อว่าตนดังกล่าวอาจเป็นเพราะตนได้ส่งคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องให้แก่บุคคลคนหนึ่งทางแอปพลิเคชันไลน์ และน่าจะมีการส่งคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ตนไม่ทราบว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร ตนเห็นว่าการกระทำความดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) จากการไต่สวนพยานผู้ร้องซึ่งเป็นภริยาผู้ร้องและอยู่กับผู้ร้องในเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ขณะที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อผู้ร้องให้ถ้อยคำสอดคล้องกับผู้ร้อง

จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า มิได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา แต่ยอมรับว่าตามคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องเป็นเสียงของตนที่สนทนากับผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๕.๑๙ นาฬิกา มิใช่เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ นาฬิกา ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างซึ่งผู้ร้องเป็นฝ่ายโทรศัพท์ติดต่อตนก่อน โดยก่อนวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ร้องชักชวนให้ตนเข้าร่วมกลุ่มหรือกิจกรรมแนะนำตัวในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาแต่ตนปฏิเสธ ส่วนถ้อยคำของตนที่ปรากฏตามคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องเป็นเพียงการหยอกล้อกับผู้ร้องเพื่อมิให้ผู้ร้องชักชวนตนให้เข้าร่วมกลุ่มหรือกิจกรรมแนะนำตัวในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาอีก และสาเหตุที่ตนกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นผู้ให้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพราะผู้ร้องพูดชื่อของผู้ถูกร้องที่ ๒ มาก่อน ตนจึงพูดไปลอย ๆ ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ตนไม่เคยรู้จักผู้ถูกร้องที่ ๒ มาก่อนและผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็ไม่เคยโทรศัพท์ติดต่อตนหรือให้เงินแก่ตนจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ตนนำเงินไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกคนใด ในขณะที่ตนสนทนากับผู้ร้อง ตนได้เปิดลำโพงโทรศัพท์เพื่อให้พยานคนที่ ๑ และคนที่ ๒ ของตนซึ่งเป็นลูกจ้างของตนฟังด้วย หลังจากนั้นระหว่างเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกาถึงเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ได้มีผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่ ๑๒ คนหนึ่ง ส่งคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องมาให้ตน ต่อมาเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ตนจึงโทรศัพท์ต่อว่าผู้ร้องที่นำคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องไปเผยแพร่ในกลุ่มผู้สมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภา ตนเข้าใจว่าการที่ผู้ร้องนำคลิปเสียงการสนทนาประกอบคำร้องไปเผยแพร่อาจเป็นเพราะผู้ร้องไม่พอใจที่ตนปฏิเสธไม่เข้าร่วมกลุ่มหรือกิจกรรมกับผู้ร้องและเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองจากการไต่สวนพยานคนที่ ๑ และคนที่ ๒ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกจ้างของผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาบ่าย ขณะที่ตนทำงานอยู่ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิรุธเช่า ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้สนทนาทางโทรศัพท์กับบุคคลซึ่งตนไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้เปิดเสียงการสนทนาดังกล่าวทางโทรศัพท์ให้พวกตนฟังด้วยกัน แต่ไม่ทราบว่าเป็นการสนทนากันในเรื่องใด จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่า มิได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหาเนื่องจากการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ เสนอให้เงินแก่ผู้ร้องเป็นการสนทนากันระหว่างบุคคลทั้งสอง มิได้เกี่ยวข้องกับตน จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ถึงคนที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่ ๑๒ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่เคยให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนให้แก่ผู้ใด

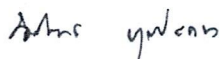
จากการตรวจสอบข้อมูลการใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ร้องปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ตั้งแต่เวลา ๑๕ นาฬิกา ๑๙ นาที ๕๓ วินาที ถึงเวลา ๑๕ นาฬิกา ๒๑ นาที ๕๑ วินาที รวมเวลา ๑๑๙ วินาที ที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และตั้งแต่เวลา ๑๖ นาฬิกา ๓๘ นาที ๕๓ วินาที ถึงเวลา ๑๖ นาฬิกา ๓๙ นาที ๐๖ วินาที รวมเวลา ๑๔ วินาที ที่ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขของผู้ร้องโทรศัพท์ติดต่อกับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขของผู้ถูกร้องที่ ๑ และต่อมาตั้งแต่เวลา ๑๖ นาฬิกา ๕๙ นาที ๐๗ วินาที ถึงเวลา ๑๖ นาฬิกา ๕๙ นาที ๒๗ วินาที รวมเวลา ๒๑ วินาที ที่ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี และตั้งแต่เวลา ๑๖ นาฬิกา ๕๙ นาที ๓๗ วินาที ถึงเวลา ๑๖ นาฬิกา ๕๙ นาที ๔๐ วินาที รวมเวลา ๔ วินาที ที่ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขของผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อกับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขของผู้ร้อง นอกจากนี้ยังปรากฏข้อมูลว่าตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จนถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ร้องและผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อกันหลายครั้ง แต่จากการตรวจสอบข้อมูลการใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีการโทรศัพท์ติดต่อกับผู้ร้องและผู้ถูกร้องที่ ๑

จากการตรวจสอบคลิปเสียงการสนทนาระหว่างผู้ร้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ประกอบคำร้อง กลุ่มงานตรวจพิสูจน์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๓ จังหวัดนครราชสีมา ได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๓๒.๖๙/๗๘๕๕ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ แจ้งผลการตรวจสอบว่า คลิปเสียงการสนทนา ประกอบคำร้อง เพิ่มข้อมูลเสียง “voice_๔๒๙๖๖๙.m4a” ขนาด ๒๔๐ กิโลไบต์ ระยะเวลา ๑ นาที ๕๖ วินาที ตรวจไม่พบร่องรอยการตัดต่อเพิ่มข้อมูล

จากการตรวจสอบรายงานการเดินบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ไม่ปรากฏรายการธุรกรรมทางการเงินระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ร้อง และผู้ถูกร้องที่ ๑

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา กลางวัน ผู้ร้องได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดต่อกับผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวถ้อยคำว่า “ป่าเลือกผม ป่าเลือกผม แล้วก็ที่เราเย็นมาก็สิให้ประมาณนี้ละครับ” “เราจะให้ค่ารถป่าห้าหมื่น ค่ารถป่าห้าหมื่น” “ก็ป่า เลือกผม ป่าเลือกผมคือเก่า” และ “ดร. ครับ ให้ค่ารถเมื่อบ้านครับ” ตามที่ปรากฏในคลิปเสียงการสนทนา ประกอบคำร้อง ประกอบผลการตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และผลการตรวจพิสูจน์บันทึกเสียง ดังกล่าวข้างต้น เมื่อพิจารณาบทสนทนาที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวถ้อยคำกับผู้ร้องตามคำร้องแล้วมีลักษณะ เสนอให้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ร้อง เพื่อจูงใจให้ผู้ร้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ แม้ผู้ถูกร้องที่ ๑ จะให้ถ้อยคำว่า ถ้อยคำของตนตามบันทึกเสียงการสนทนาประกอบคำร้องเป็นเพียงการหยอกล้อกับผู้ร้อง เพื่อมิให้ผู้ร้องชักชวนผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้เข้าร่วมกลุ่มหรือกิจกรรมแนะนำตัวในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นเพียง การกล่าวอ้างลอย ๆ ให้พ้นความรับผิดชอบซึ่งยังไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ ดังนั้น กรณีจึงมีหลักฐาน อันควรเชื่อได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลากลางวัน ผู้ร้องได้โทรศัพท์ติดต่อกับผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ เสนอให้เงินแก่ผู้ร้องจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อจูงใจให้ผู้ร้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) ซึ่งเป็นการทุจริตการเลือกอันเป็นเหตุให้การเลือกสมาชิกวุฒิสภาระดับจังหวัด จังหวัด อุบลราชธานี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๒ ส่วนกรณีของผู้ถูกร้องที่ ๒ จากการไต่สวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างใด อีกทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นที่ยืนยันได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑)

จึงมีคำสั่งให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อสั่งให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือเพิกถอน สิทธิเลือกตั้งของนายวุฒิชัย ทองเถาว์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๖ และให้ดำเนินคดีอาญาแก่นายวุฒิชัย ทองเถาว์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) และให้ยกคำร้องผู้ถูกร้องที่ ๒

(นายอิทธิพร บุญประคอง)

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง